

[Madsen-Mygdal.]

anbefaler denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen til Vedtagelse her i Tinget.

Formanden: Den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen lyder saaledes:

Idet Folketinget opfordrer Regeringen til at fremsætte Forslag om en virksom Krisehjælp til Værn for de Landbohjem, der trues med Sammenbrud, gaar Tinget over til Dagsordenen.

Det er om denne Paastand, Forhandlingerne nu drejer sig.

Jeg skal her udsætte Mødet; det fortsættes Kl. 7³⁰.

Mødet udsat Kl. 5⁵.

Mødet genoptaget Kl. 7³⁰.

Statsministeren (Stauning): Jeg vil i Anledning af den af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal stillede Dagsorden udtale, at jeg allerede ved min første Udtalelse har fremsat Regeringens Opfattelse af Forholdene i Sønderjylland og derunder udtalt vor Villighed til fremdeles at medvirke til det, der efterhaanden maatte anses for nødvendigt for ogsaa at komme den sønderjydske Befolkning til Hjælp.

Jeg kan selvfølgelig ikke være med til, saaledes som det sker ved Dagsordenen, at underkende, hvad Rigsdagen allerede har vedtaget af Lovgivning og Støtte under Krisen. Jeg kan endelig ikke anerkende, at det kun er Landbohjemmene, der skal frelses fra Undergang. Under Hensyn hertil maa jeg fraraade Vedtagelsen af den stillede Dagsorden, som Ministeriet for sin Del ikke kan acceptere.

Christmas Møller: Mit Partis ærede Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem, som er valgt i Sønderjylland, Hr. Nissen, vil senere paa mere udførlig Maade, end jeg kan gøre det her, gøre Rede for de Synspunkter, der besjæler ham med Hensyn til denne Sag og derigennem besjæler de Kredse, der staar mit Parti nær. Men saaledes som denne Debat har formet sig,

og efter at der nu er stillet en Dagsorden, er det naturligt for mig at gøre et Par enkelte Bemærkninger, inden mit Partis specielle Ordfører i denne Sag faar Ordet, angaaende de Udtalelser, der er fremsat.

Jeg tror, jeg har Lov til at udtrykke det paa den Maade, at den Debat, der er ført her, har i høj Grad været en Debat, som er gaaet udenom det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Holstein rejste, nemlig det Spørgsmaal, om der ikke i Sønderjylland var ganske særlige Forhold til Stede, der krævede ganske særlige Foranstaltninger. Jeg tror ikke, jeg udtrykker det meget forkert — ikke specielt overfor det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, men mere overfor de Taler, der i øvrigt er blevet holdt —, naar jeg siger, at den Debat, der har været ført, har været en Debat om *den almindelige Krise*, der hersker her i Landet. Og saaledes som Skikken nu en Gang er her i dette høje Ting, vil det sikkert ikke være urimeligt af mig, om jeg overfor de Bemærkninger, der er fremsat baade af det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, fremsætter et Par ganske enkelte Betragtninger. Der er for mig ikke den fjerneste Tvivl om, at der i Sønderjylland hersker ganske særlige Forhold, og det ærede Medlem Hr. Nissen vil senere belyse dette. Ingen af os kan være i Tvivl om, at der paa dette Omraade maa, saaledes som det ogsaa er gjort indtil Dato — om i tilstrækkeligt Omfang, er et Spørgsmaal, der kan diskuteres — foretages særlige Forholdsregler.

Jeg vil dernæst gøre een almindelig Bemærkning yderligere om de Forhold, hvorunder denne Debat er ført, og det er den, at det forekommer mig, at det ikke, saaledes som det ofte er sket under denne Debat og under hele Krisesituationen baade her i Tinget og andre Steder, kan nytte, at man alene fremsætter en Række kritiske Bemærkninger. Vi ser en Dagsorden, som jo ikke er meget andet end Kritik, idet den i Virkeligheden siger, at alt, hvad der er gjort, er intet, nej, kom med virkelige Foranstaltninger! Det kan saa meget mindre nytte, som den, der fremsatte dette Krav, indtil Dato og navnlig i den Tale, han holdt her, var kemisk fri for at give en eneste Antydning af, hvilke Foranstaltninger han selv vilde komme med.

Jeg vender mig først til det ærede Medlem Hr. Holstein. Jeg skal ikke gøre saa forfærdelig mange Bemærkninger til